

بومگردی ، معماری منظر و برنامه ریزی شهری*

مژگان قربان زاده

هیات علمی گروه معماری ، دانشکده هنر ، دانشگاه بجنورد ، بجنورد ، ایران. Email : m.ghorbanzadeh@ub.ac.ir

چکیده

دو مقوله مجزا در جهان ، یکی رشد ۲,۷۵ تریلیون دلاری جهان در صنعت گردشگری و دیگری رشد محیط زیست گرایی که با سطح بالایی از مشارکت بین المللی در کنفرانس سال ۱۹۹۲ سازمان ملل متحد در زمینه محیط زیست و توسعه (UNCED) منعکس شد . برگسترش توسعه پایدار و بومگردی و تعریف جایگاه جدیدی برای معماری منظر و برنامه ریزی شهری تمرکز می کند . این دو مقوله با همپوشانی بسیار بالا ، به مدت طولانی مبتلابه مسائلی از قبیل ارزش های متضاد ، زیبایی شناسی ، چگونگی برخورد صحیح با تفریح و اوقات فراغت هستند . بسیاری از برنامه ها و فعالیت های کنونی در حوزه طراحی و برنامه ریزی برای پروژه های صرفا گردشگری مناسب هستند اما دستورالعمل هایی که سبب توسعه و ارتقاء بومگردی می شوند عبارت اند از : تحقیقات اولیه در خصوص ویژگی های جامعه شناختی و زیست محیطی ، دخالت کارگزاران و جامعه محلی در فرآیند برنامه ریزی و به کار بستن حساسیت بیشتر در مسائل مربوط به انتخاب سایت ، طراحی ، مقیاس و نظارت . در پاسخ به چالش بومگردی ، معماران منظر و برنامه ریزان شهری باید توانایی خود را برای کار با گروه های میان رشته ای تقویت کنند و مذاکرات سازنده ای در خصوص اصول اخلاقی مربوط به حفاظت و توسعه محیط زیست داشته باشند .

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

معماری منظر و بومگردی

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

معماری منظر ، برنامه ریزی

شهری ، بومگردی ، ارتباط

بین رشته ای معماری و

بومگردی

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم جهان اسلام

*این مقاله ترجمه مقاله ای با عنوان "Ecotourism, landscape architecture and urban planning" و نویسندگی Dale Grenier و همکاران ، چاپ شده در مجله Landscape and Urban Planning (ISSN: ۲۰۴۶-۰۱۶۹) و نمایه شده در پایگاه www.elsevier.com در سال ۱۹۹۳ می باشد.